

befriede for. Jeg har nu antaget som Norm den Fortjeneste, som en slikt Haandværksvend kan have, jeg siger ikke en ganske udmærket, thi den Fortjeneste gaaer endeel høiere, men en slikt Haandværksvend kan man antage fortjener — 4 Mk. 8 ß. om Dagen, og naar jeg gaaer ud derfra og lægger ganske lidt til paa Grund af de særegne Beføstninger og de særegne Fornødenheder, som følge med den invalide Tilstand, saa kommer jeg til den Pension, som er foreslaaet i min Scala til 2den Classe, nemlig 20 Rbd. maanedlig eller 240 Rbd. Derfra er jeg gaaet ud, og har lagt lidt til, som sagt, for 1ste Classe paa Grund af, at de ville trænge til betydelig Hjælp af Andre. Hvad de andre Classer angaaer, da skjønner jeg ikke, at det let er muligt at anstille nogen selvstændig Beregning med Hensyn til dem, men jeg har troet, at der var mere Grund til at give en jævnt aftagende Scala med omtrent ligelige eller idetmindste efter et vist System gaaende Afstande mellem de forskjellige Pensioner, end saaledes som Tilfældet er saavel i det oprindelige Udkast, som i det Forslag, Udvalget er kommen frem med, hvor der i den ene Classe er en Forskjel af 6 Rbd., i den næste kun af 2 Rbd., i den følgende atter af 4 Rbd., og hvor det virkelig forekommer mig, at Billkaarligheden fuldkommen har spillet Mester. For at faae et ringe Bidrag, vistnok ikke et særdeles stort, men dog noget Bidrag til de saaledes forhøiede Invalide-Portioner, har jeg deels foreslaaet, ligesom Udvalget, at de forskjellige Grader skulle falde bort, idet der nemlig, med Undtagelse af Reserveofficererne, for hvis Vedkommende der jo paa een eller anden Maade vil blive sørget ved særegne Bestemmelser, for alle de Andre er en Pension, som dog idetmindste sikrer dem for Nød, og adskillige af dem ville vel kunne modtage Embede osv. Jeg indrømmer fuldkommen Rigtigheden af hvad der ved første Behandling af denne Lov blev bemærket af et æret Medlem, som for Diebliffet ikke er tilstede, at det var den ønskeligste og den rigtigste Maade, Staten forsørge de Invaliderne paa, at den gav dem saadanne Embeder, til hvis Baretagelse de endnu havde de fornødne Kræfter; og jeg haaber ogsaa, at der virkelig vil blive anbragt et ikke ganske ringe Antal af Invalider

paa denne Maade, deels Officerer, deels, og maaskee fortrinnsviis, Underofficerer og maaskee endog en ikke ganske ringe Deel Menige, men jeg antager, at, naar der Spørgsmaal om man overhovedet kan bære Byrden af en ordentlig og rimelig Forsørgelse for Invaliderne, saa er det rimeligt, at, naar Staten, saaledes som nys nævnt, forsørger en Invalid ved et Embede, hvis Indtægt dog i det Hele vil blive væsentlig større end Invalidepensionen, saameget mere som de Invalider, der bliver Spørgsmaal om at give Embeder til, i Reglen dog ikke ville høre til de første Classer med de allerhøieste Pensioner, man da tager idetmindste endeel af Invalidepensionen fra dem, og giver til de andre. Det er meget langt fra, at jeg i og for sig ønsker, at de invalide Officerer ikke skulle have endog en større Invalidepension end de Menige, idet jeg finder, at mange Billighedshensyn tale for, at de faae det; heller ikke er det i og for sig mit Ønske, at de Invalider, som faae en Forsørgelse, i Reglen i den civile Stand eller i hvilket som helst andet Embede, derfor skulle miste Pensionen, men fremfor Alt ønsker jeg dog, at samtlige Invalider skulle faae en noget rigeligere Forsørgelse end den, der er dem tiltænkt saavel af den ærede Forslagsstiller som af Udvalget og Andre, som have stillet Forslag her, og kan man ikke paa anden Maade skaffe de fornødne Hjælpemidler tilveie, saa mener jeg, at man først bør søge det ved en Reduction hos de Folk, som dog i en ringere Grad trænge til Invalidepensionen end de, som slet ikke have Andet at leve af. Naar der nu er Spørgsmaal, om Staten overhovedet kan paatage sig den hele Byrde, som følger af en saadan forhøiet Pension, saa maa jeg naturligviis indrømme, at det ikke er muligt at opstille nogen bestemt Regel saalænge vi ikke have Fred og saalænge vi altsaa ikke vide, hvormange Invalider vi kunne faae, men idet jeg naturligviis maa overlade til Enhver især at gjøre, som han formaaer, en sandsynlig Calcule over Forholdet mellem de Invalider, som endnu kunde komme, og dem, der allerede ere, skal jeg dog oplyse Noget angaaende de Beføstninger, som kunne være forbundne med Forsørgelsen efter den deels af Udvalget og deels af mig foreslaaede Scala